

CURIOUS

DANSK CANADISK AMERIKANSK VENSKABSFORENING

MARTS 2022 / 01

Magasinet for rejseglyde!

Få inspiration til planlægningen af din rejse og læs om andres spændende oplevelser

CANUSA

Udgivet af:

Dansk Canadisk Amerikansk
Venskabsforening

Oplag:

350

Redaktionen

Anders Friis Knudsen (ansv.)
Torben S. Hvass

Formand:

Anton Petersen
Kåsvænget 31
Strib
5500 Middelfart
antonp@stribnet.dk
M: 5026 3793
T: 6440 2121

Næstformand:

Ole Poulsen
Langgade 21
Lund
8700 Horsens

Kasserer:

Niels Jørn L. Johannessen
Nørregade 112
6690 Gørding
niels-jorn@canusa.dk

Sekretær:

Anders Friis Knudsen
Rugårdsvej 226 G
5210 Odense NV
post@canusa.dk
M: 4243 7347

Torben S. Hvass

Strandlystvej 25
5330 Munkebo
torbensh@gmail.dk

Kontakt:

post@canusa.dk
www.canusa.dk
www.facebook.com/
canusavenskabsforening

MobilePay

853140

Opsætning / Tryk:

Vissenbjerg Tryk
Deslers Grafisk Hus

De i artiklerne fremførte synspunkter er forfatternes og deles ikke nødvendigvis af udgiveren. Redaktionen forbeholder sig ret til at redigere og forkorte artikler og indlæg. Eftertryk af op til 50 % af teksten er vederlagsfrit, men i alle tilfælde skal det ske med tydelig kildeangivelse.

INDHOLD

- 1 **FORSIDE:**
MORAINE LAKE, AB; CANADA
Foto: Andre Furtado, Pexels
- 3 **LEDER**
Af Anton Petersen
- 4 **HVORFOR LIGE CANADA?**
Af Søren Svane Larsen
- 10 **BRYLLUP I LAS VEGAS**
Af Torben Hvass
- 13 **MIT MØDE MED NORDAMERIKA**
Af Jørgen Jeppesen
- 16 **EN HYLDEST TIL DANSK UKUELIGHED**
Af Harold Macy, oversat af Niels Anderson
- 19 **DANSKERNE PÅ PRÆRIEN**
– EN KULTURREJSE I
DANSK-AMERIKARNES FODSPOR
- 20 **CANUSA KALENDEREN**

VIDSTE DU AT...

Broen over Deception Pass, WA, forbinder Fidalgo Island med den større Whitbey Island mod syd. Deception Pass State Park er den mest besøgte i Washington State. Året rundt holder biler parkeret i de små lommer langs vejen. Parken byder på 38 miles vandrestier og fra broen er der en betagende udsigt mod vandet, der strømmer gennem den snævre passage

Foto: Zita Jeppesen

Så er vi godt i gang med det nye år 2022. Vi startede med et meget velbesøgt møde på Pejsegården, hvor vi fik noget rigtig godt at spise og et meget fint foredrag ved Kim Bo Larsen, som fortalte om en sejltur ned af Yukon-floden. 3000 km i ener kajak. Det var meget spændende, og de 51 deltagere havde en rigtig fin aften.

Det næste arrangement, vi inviterer til, er årets generalforsamling. Og i år er det foreningens 60 års fødselsdag. Så det skal vi gøre lidt ekstra ud af. Det bliver i lighed med de foregående år i Strib Fritids- og Aktivitetscenter. Her starter vi med frokost og efterfølgende generalforsamling, kaffe og underholdning.

I anledning af 60-års fødselsdagen har bestyrelsen med generalforsamlingens accept besluttet at uddele et legat på 30.000,- Can. Dollar, til The Danish Canadian Museum i Dickson, Alberta. Det, synes vi, er en god måde at fastholde tilknytningen mellem Danmark og de danske udvandrere i Canada. Og herudover har bestyrelsen for museet planer om at udbygge museet yderligere.

Men der er stadig midler tilbage i fonden, som vi gerne uddeler til unge på f.eks. studieophold i Canada. Også andre kulturelle forbindelser mellem de to lande støtter vi gerne, så længe der er midler tilbage i fonden.

Igen i år må vi konstatere en lille tilbagegang i medlemstallet. Det er vi naturligvis ikke glade for, så kender du nogle med en eller anden tilknytning eller interesse for Canada og USA, så giv dem mulighed for at melde sig ind i Canusa.

I år er der ikke umiddelbart arrangeret aktiviteter i sommeren, da der de tidligere år ikke har været særlig stor tilslutning til vore sommerarrangementer.

Dog findes der en mulighed for at deltage i Rebild arrangementet den 4. juli. Det er altid en meget festlig dag.

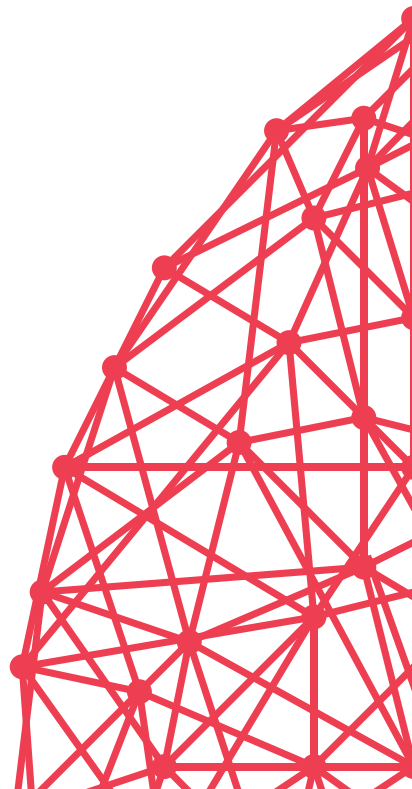
Hermed vil jeg ønske alle vore medlemmer et rigtig godt forår og en god sommer.

*Af Anton Petersen,
Formand CANUSA*

Anton Petersen

Formand CANUSA

HVORFOR LIGE CANADA?

Kalv kan tæmmes. Grand Prarie Stampede.

Alle, der sidder med dette blad i hånden, har et forhold til Canada og USA. Vi har alle en historie om, hvorfor det blev disse lande, vi kastede vor kærlighed på.

Da jeg var barn, hørte jeg fortællinger om, at jeg havde familie, der var udvandret til Canada. Det virkede meget eventyragtigt dengang.

Som ung startede jeg på landbrugsuddannelsen og fik lidt interesse for, hvad der foregik i det store udland. Først i 80'erne stiftede jeg bekendtskab med "noget" der hed IAEA. International Agricultural Exchange Association. En organisation, der udvekslede unge landmænd verden over. Meget eksotisk dengang.

Efter ansøgning og forskellige samtaler endte det med, at jeg i april 1985 stod på en bus i Fredericia for derefter sammen med mange andre unge landmænd at køre til Amsterdam. Og herfra fløj vi så til Calgary i Canada.

Eventyret var startet

Efter ankomst til Calgary skulle vi flyve videre til Grand Prairie. En by ca. 600 km nord for Edmonton. Sent på aftenen landede vi i Grand Prairie. Her blev jeg modtaget af Edmund Pawluski og hans bror Orest, der skulle være vært for en svensk trainee.

Da vi kørte fra lufthavnen mente min værtsfar, at vi nok var blevet sultne og vi besøgte en A&W. På daværende tidspunkt var burger-restauranter og fastfood-kulturen ikke helt slået igennem i Danmark, så dette var virkelig en anderledes oplevelse. Jeg må dog hertil sige, at root beer fra A&W var en af de meget få negative oplevelser i Canada. Men smag og behag er jo forskellig.

Fra Grand Prairie skulle vi videre til Eaglesham, hvor jeg skulle bo. Eaglesham er en lille by en god times kørsel nord for Grand Prairie. Typisk by i Peace River Country med nogle få hundrede indbyggere. Området blev ryddet og opdyrket i 1930'erne, så stedet har ikke nogen lang historie.

Efter nogle dage hos familien skulle vi på et introduktions-seminar i Fairview, hvor vi lærte lidt om skik og brug i Canada. Vi kom også til at lære de andre trainees i Peace River regionen at kende. Der blev her knyttet venskaber på kryds og tværs mellem Europa, Australien, New Zealand, USA og Canada.

Hverdag i Alberta

Livet som trainee i Canada var noget anderledes, end det man kom fra. Man var en del af familien. Vi boede og spiste sammen med dem og var også med på familiebesøg, når det passede.

På den måde fik man et virkelig godt indblik i det canadiske liv. Man fandt hurtigt ud af, at tilgangen til arbejde var noget mere afslappet end i Danmark.

At hente post i den nærmeste by, Eaglesham, kunne godt tage det meste af en formiddag. Der skulle både drikkes kaffe på hotellet samt snakkes med naboer, som man mødte.

Sidst i april, da frost og sne var væk, begyndte forårsarbejdet. Nu skulle man endelig prøve det, man havde drømt om i mange år. De store maskiner.

De store arealer samt de store maskiner gør prærielandbruget meget anderledes end det europæiske landbrug.

På farmen, hvor jeg var, dyrkede man ca. 900 ha med hvede, byg, raps og lucernefrø. Det blev drevet noget mere ekstensivt end i Danmark. Forårsarbejdet gav nogle lange dage på maskinerne. Ofte fra 6 morgen til 9 aften. Kun afbrudt af pauser, hvor madmor kom med forsyninger. Efter en hektisk periode blev hverdagen igen særdeles afslappet med vedligehold af maskiner og bygninger.

I Eaglesham området var der adskillige trainees fra IAEA. Ofte mødtes man om aftenen og i weekenden. Enten i baren på hotellet eller til barbeque i det fri. Enkelte gange kørte vi til Grande Prairie for at gå i byen.

Værtsfamilierne lavede også forskellige arrangementer. Noget af det bedste var dog alene

at køre til Falher, en lille by en times kørsel væk. Her var der ofte levende musik på hotellet. Når man sad der og var heldig at falde i snak med de lokale, så følte man virkelig, man var kommet langt væk hjemmefra.

På sådan et udvekslingsophold var der også afsat tid til sommerferie. Vi blev tilbudt en 3 ugers Wild West Tour. Enten luksusudgaven i stor bus og med hotelovernatninger eller – som jeg valgte – en tur med Trek America. Min tur var en tur i en van med 10 trainees i alt fra Danmark, Australien og New Zealand. Chaufføren var samtidig rejseleder.

Vi boede i telt på campingpladser og lavede selv mad undervejs. Turen gik fra Calgary og hele vejen ned gennem det vestlige USA. Helt ned til Mexico og retur. Grand Canyon, Yellowstone, Las Vegas, Salt Lake City. En fantastisk tur med en fantastisk guide samt et fantastisk sammenhold.

Lade langs vejsiden ved Grand Prairie, AB.

Hjemme igen nærmede høsten sig. Så var det igen op på de store maskiner. Først med skårlægning af raps og byg. I høsten var det ofte en trainee-opgave at køre lastbilerne med korn til siloerne enten hjemme eller til de store siloer ved jernbanen i Eaglesham.

Trods travlhed i efteråret var der tid til at deltage i de lokale Thanksgiving og Halloween fester.

Den lokale rodeo om sommeren deltog man selvfølgelig også i.

Når man her mange år efter sidder og tænker tilbage, så var det en fantastisk oplevelse for unge mennesker at komme ud at rejse på. At arbejde og opleve mennesker i et fremmed land.

At det lige blev Canada er jo nok lidt tilfældigt, men jeg blev totalt forelsket i landet. Canadierne oplevede jeg som utroligt venlige og gæstfrie mennesker med en ægte interesse i andre mennesker.

Samtidig er den canadiske natur jo ubeskrivelig smuk og varieret. Vand, bjerge, skove, floder og prærie. Alt er utroligt stort og fascinerende.

Jeg har senere rejst flere gange i Canada med familien. Hver gang en stor oplevelse. Canada er et land, der er let at rejse i uanset, hvordan man kommer frem. Alt er velordnet og lige til.

Er man selv åben og interesseret, kan man få en fantastisk oplevelse.

BRYLLUP I LAS VEGAS

I 2009 havde Karen og jeg været gift i 25 år. Da vi blev gift i 1984 var det ved en kort (meget kort) ceremoni på Odense Rådhus. Fejring af sølvbryllup eller "ikke - fejring" af sølvbryllup blev diskuteret frem og tilbage. Vi følte, at vores første bryllupsceremoni på Odense Rådhus måske var så hurtig overstået, at det godt kunne gøres bedre!

Datoen for vores bryllup er den 10. marts, og her havde vi allerede planlagt en tur til Staterne. Karen sagde, at det kunne være en fejring af vores sølvbryllup!

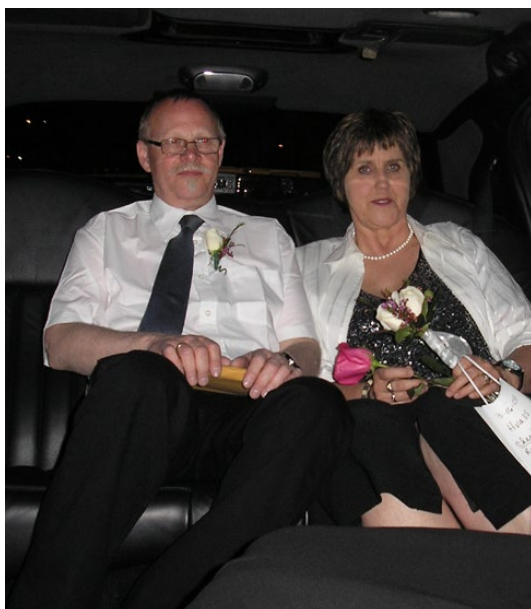
Det tænkte jeg lidt over, og da vores tur også omfattede et ophold i Las Vegas, kunne der måske arrangeres noget! Jeg undersøgte, hvad der skulle til for at få sat et "Las Vegas bryllup" i stand, og det viste sig at være ret nemt! Der var rigeligt med Chapels at vælge imellem, og valget faldt på Vegas Weddings.

Jeg sendte en mail med en forespørgsel på de datoer, der ville være aktuelle, og blev efter nogle dage kontaktet af wedding planner, Darlene Wright. Hun skulle have diverse oplysninger, og da vi jo havde en dansk vielsesattest, skulle hun også have en kopi af denne. Der ville jo blive tale om en Renewal of Vow's – bekræftelse af ægteskabsløftet.

Darlene vendte hurtigt tilbage og bekræftede dato og tid, samt regning, som skulle betales forud. Pris ca. 200 \$. Herefter ville hun så forberede alt! – Vi skulle blot ringe fra vores hotel ved ankomst til Las Vegas.

Nu var jeg så nødt til at involvere Karen. Hun havde nu luret lunten, men kendte ikke detaljerne. Vi skulle rejse med et vennepar, som ikke fik noget at vide. Kun at de godt lige kunne have lidt pænt tøj med. Nye ringe blev indkøbt og vi var klar til "Bryllup i Las Vegas."

Vi fik en fin start på turen, hvor vi havde vores "danske sølvbryllupsdag" i Williams syd for Grand Canyon. Ved ankomsten til vores hotel i Vegas, ringede jeg så til Vegas Weddings, spændt på, om der så var nogen i den anden ende, eller jeg bare var blevet snydt! Ingen snyd her – vi var ventet og fik besked på, at vi ville blive ringet op af "the guy in the limo" fem minutter før han ankom til hotellet! Nu var det tid til at sætte vore rejsevenner ind i situationen. Tænk – de havde også luret lunten!

Da chaufføren ringede, var vi klar i pænt tøj og gik ned i receptionen. Efter få minutter ankom så en 10 meter lang hvid limousine med chauffør. Med kasket og det hele! Efter en kort tur til kirken, som var med flere vielsesrum – blev vi skrevet ind i protokollen. Denne skulle også skrives under af vidnerne. og vi blev bedt om at vente i et venterum. Her sad der også andre danskere, som var her i samme ærinde!!

Ventetiden var ikke lang. Karen fik en lille buket og jeg fik en blomst til knaphullet. Vi blev hentet af en weddingplanner, som førte os ind i "kirken". Her blev vi modtaget af "father Tim" som var en rigtig "Minister" i kirken. Vores venner blev placeret på den forreste stolerække, og så var vi alle klar. Også en fotograf var til stede, og han tog

mange billeder (der var 4 billeder inkluderet i prisen). Musikken der blev spillet under hele seancen var Bryan Adams' "Everything I do, I do it for you". Vi fik en cd med musikken med hjem også.

Selve vielsen tog omkring en halv time! Father Tim holdt en længere tale/belæring om ægteskabet rettet specielt til os. Vi var jo ikke nybegyndere! Efter "You may kiss the bride" og lykønskninger, kom vi atter ud i receptionen. Her fik vi udleveret attesten, samt tilbud om at købe en dvd med nogle af de mange fotos, fotografen havde taget undervejs. Vi købte naturligvis dvd'en!

Efter at have overstået de sidste formaliteter blev vi atter hentet af vores limousine med chauffør. Chaufføren kørte en mindre om-

vej, så vi kunne se lidt af "byen." Tilbage på hotellet var det tid til omklædning og et hvil. Da temperaturen lå omkring de 32 grader, var det også godt med et bad, inden vi skulle ud i byen for at indtage bryllupsmiddagen. Alle hoteller i Las Vegas har et mindre casino med en restaurant tilknyttet. Da vi jo allerede havde været en tur ude i varmen tidligere på dagen, besluttede vi at blive på vores hotel og spise her. Hvad ville være mere naturligt end at spise en stor bøf til bryllupsmiddagen? Vi var jo dog i bøffernes eget land. Vin gøres der ikke så meget ud af, men der er da mange udmærkede amerikanske øl, så øl blev det. Lidt spil i casinoet blev det også til. Her var heldet dog ikke med os, hvad vi nu heller ikke havde forventet. Nu var vi godt brugte, så det var tid til at komme i seng. Der var lang køretur i vente dagen efter.

Der er nu gået mange år siden vores bryllup i Las Vegas, men vi fejrer dagen hvert år! Dette betyder så at vi har bryllupsdag to gange med seks dages mellemrum. Lidt dyrt i blomster, men det medfører så også en god middag hver gang!

Med hensyn til selve brylluppet i Vegas var vi meget overraskede over, hvor seriøst de tog det! Vi havde jo hørt så meget om, at det nærmest skulle være en rigtig gang gøgl. Hvad det nok også er i nogle af kirkerne, hvor den viende person kan optræde i forskellige udklædninger, som f.eks. Elvis!

Skulle nogen overveje et bryllup i Las Vegas, kan vi i hvert fald godt anbefale vores måde.

MIT MØDE MED NORD AMERIKA

Mit første møde med Amerika var i 1963, hvor min morfars bror var på besøg fra Illinois hvortil han var emigreret som ung. Der blev min plan lagt som 3-årig, jeg skulle også derover!

Tiden går, og vi når til 1981, så er det nu, eventyret skal begynde. Den 9. april letter flyet, og samme aften sætter jeg for første gang foden på Canadian soil. Det her kan kun blive stort. Det er nat, og den farmer, jeg skal arbejde for, har ikke tid at hente mig før næste dag.

Så første nat overnatter jeg hos en anden farmer. Næste dag bliver jeg hentet og installeret i det gamle malkerum på farmen.

Det var pænt indrettet med varme og det hele, men alligevel lidt alene ude i vildnisset.

Og der var ingen køer kun en hest til datteren.

Peace River ligger oppe nordpå i Alberta, så nu er eventyret i gang.

Jeg skal hilse og sige, at der er mørkt og koldt oppe ved Peace River først i april. Den gang var det på grænsen for, hvor der var landbrug. Der var ingen asfalt på vejene kun jord eller jord med sten, og for den sags skyld heller ingen vejskilte, så man skulle lære at køre bil på ny. En vejbeskrivelse kunne lyde: "Drive 5 miles east, then 10 miles north and then you go 3 miles west."

Det blev heldigvis hurtigt forår, så det år fik jeg to gange forår. Vi var færdige med at så i Danmark, før jeg tog afsted.

Foråret gik med at så, derefter var der lidt ro på, hvor jeg og en, der arbejdede på en farm ca. 60 miles mod syd, begynder at udforske omegnen

Derefter starter det næste eventyr. Der er indlagt en ferie ned gennem USA's vestkyst helt ned til Mexico.

Turen begyndte i Calgary, hvor vi først var til Stampede, Nordamerikas største rodeo, og siden alle højdepunkterne på vejen til Mexico og retur. Vi var blandt andet helt nede i bunden af Grand Canyon.

Vores chauffør skulle ikke nyde noget af at køre ind i Mexico, så han stoppede ved grænsen. Den bus vi kom til at køre med i Mexico havde skudhuller, så det var fornuftigt nok! Ja, der var mange nye oplevelser, så som at sidde i San Fransisco og drikke noget så dansk som en Jolly Cola.

Tilbage i Calgary igen kører vi til the Rocky Mountains forbi gletsjeren Athabasca (skræmende at se den 25 år efter). Derfra op til Jasper og op på toppen af Whistler Peak, hvilket også var en stor oplevelse.

Turen gik videre ud af bjergene og så ind på The Forests Trunk Road, som i 1981 var en oplevelse med træbroer og en jordvej og ingen hjælp at få de næste 125 miles, det var jo før mobilen. Men det gik uden problemer, og så var det tid at vende tilbage til farmen igen.

Derefter skulle vi gøre klar til høsten, så der var kun udflugter i nærområdet, og høsten foregik nærmest i døgndrift den følgende måned.

Efter høst blev der igen tid til lidt længere udflugter. Den første gik til British Colombia, hvor vi gjorde holdt ved først W.A.C. Bennett Dam og derefter i Hudson's Hope. Begge steder er der vandkraftværker drevet af Peace River.

Derfra til Chetwynd, hvor jeg havde truffet en sød pige, og ned gennem bjergene igen og ud til Vancouver. Så gik turen tilbage til arbejdet på farmen, mange tunneller og oplevelser rigere.

Næste tur gik til Yellowknife. Det var en noget længere tur i alt ca. 1000 km, der den gang inkluderede en sejltur.

I 1981 var der ikke meget service på sådan en tur. Det eneste farmeren sagde, inden vi tog af sted det var, at vi skulle huske tyggegummi! For med tyggegummi kan man reparere et hul i benzintanken på en bil, og det virkede, for vi fik hul i tanken. Dengang var det jo en jordvej med sten.

Ham, der ringede til mig og sagde, at vi skulle afsted fredag, sagde, at der var sørget for alt. Første nat overnattede vi i en form for hytte med bålsted.

Jeg havde arbejdet hele dagen, så jeg regnede jo med grillpølser, ja hvad vidste jeg.

Det eneste der var sørget for var masser af øl og whiskey og en kold nat forude.

Så krydsede vi the Sixtieth Parallel og fortsatte videre nordpå, hvor vi den gang skulle

sejle det sidste stykke til Yellowknife, hvor de gravede guld.

Vi nåede både op og tilbage med lidt småheld, men alt i alt en super oplevelse rigere.

Til sidst var vi tre gutter, der tog på Road trip for at besøge nogle af de andre. Vi måtte østpå over til Manitoba og så tilbage til Edmonton, hvorfra vi skulle flyve hjem.

Vi havde igen nogle begivenhedsrige dage. Den første dag kørte vi 1500 km i et hug, blandt andet fordi vi kom til at køre 150 km i den forkerte retning.

Den dag nåede vi også at passere den lokale politipatrulje med 150 km i timen.

Vi nåede frem til vort første besøg på turen, og lige da vi passerede byskiltet, blev vi stoppet af sheriffen.

Han spurgte, hvad vi lavede i hans by, og vi fortalte, at vi skulle besøge en kammerat, men vi vidste ikke lige, hvor han boede.

Ikke noget problem sagde sheriffen, "han er til bryllup henne på den lokale bar." Han sag-

de ikke noget til, at vi havde tabt lyd-potten, så der var vrinsk i V8'eren, skal jeg love for.

Videre til den anden guts familie, hvor vi fik flæskesteg. Der sagde jeg, "ja så kan vi godt køre nord på igen og tage et år mere."

Så var eventyret slut de næste 25 år. De gik med at blive færdiguddannet. Derefter kunne det ikke gå stærkt nok med at få mit eget landbrug, og så gik tiden med det. Da så de 25 år var gået, var det tid til at vise mine børn mit andet Homeland.

Gensyn med Canada

Det var en kæmpe oplevelse at tage sine børn med tilbage i tiden. Det hjalp selvfølgelig, at vi blev modtaget på farmen som om, det kun var en måned og ikke 25 år siden, jeg forlod farmen. Vi fik nøgler til både farmen og pick-up'en, så vi kunne køre standsmæssigt som farmere gør.

Siden er jeg vendt regelmæssigt tilbage, og i mit næste liv skal jeg være farmer i Canada, for som amerikanerne kalder USA for "God's own country" - ja så siger canadierne: "USA - God's own country, but Canada is Paradise," og det er rigtigt. Jeg har været mange steder i begge lande.

EN HYLDEST TIL DANSK UKUELIGHED

Denne uge, fra den 14. til den 21. november 2021, er officiel multikulturel uge i British Columbia. Det er en tid til "fejring af vore multikulturelle samfund og en hyldest til den måde diversiteten beriger British Columbia." Det er også regnvejr. Mens jeg skriver dette, pisker stormen gennem træerne og regnen slår mod ruderne på vores varme, tørre hjem på den nordlige del af Vancouver Island. Alt dette får mig til at tænke på de danske indvandrere, der kom hertil i slutningen af det forrige århundrede.

Danskerne var en del af den bølge af skandinaviske immigranter, der blev opfordret af myndighederne til at komme hertil for at udvikle landbrug i BC. De nyankomne blev lovet skøde på den jord, de dyrkede, og da de havde vist deres vilje og evner lovedes påbegyndelse af anlæggelsen af den nødvendige infrastruktur – veje, telegraflinjer, skoler, alt det, der var nødvendigt for et nyt samfund. Nordmænd bosatte sig i Bella Cooladalen, finner etablerede Sointula på Malcolm Island, og danskerne grundlagde San Josef og Holberg. Alle så de en mulighed for at opbygge samfund baseret på idealerne samarbejde, fælles beslutninger og lighed. Men den lovede støtte fra myndighederne udeblev, og alle tre samfund blev stort set forladt i de første år efter år 1900, og folkene spredte sig ud over den resterende del af provinsen.

Jeg har vandret, sejlet i kajak og camperet nær San Josef mange gange. Man kan stadig være heldig at finde nogle få efterladenskaber fra pionerernes kamp for tilværelsen her – en linje af grånende hegnspæle, nogle rustne pletter og pander og en enlig gravsten. Naturen i form af graner, ceder og skarntyder har tilbageerobret området og fjernet de fleste spor af menneskets anstrengelser.

Idealerne har dog overlevet. Under en rundrejse med andre skovfogeder og skovteknikere fra BC til forskellige danske skove, blev jeg præsenteret for "Skovdyrkerne," en forening grundlagt på omtrent samme tidspunkt (1904) som fortsat bekender sig til værdierne af fællesskabet i deres arbejde med at styre mindre skove og gårde. Det var som at se et glimt af de dybt indgroede værdier af koope-

Marianne Nielsen, datter af N.T. Nielsen, Cape Scott, ca. 1902.

rativ socialisme, som inspirerede pionererne i San Josefdalen.

Jeg kombinerede mit kendskab til danskerne i San Josefdalen og mine 50 års arbejde i den tempererede regnskov og tilføjede en spændende bid af amerikansk historie til at skrive "San Josef," en roman om brudte løfter, gengældelse og engagement i et lille samfund af danske idealister. Selv om San Josef er fiktion, så er min beskrivelse af samfundet så nøjagtigt, som det har været mig muligt at beskrive det. Landsarkivet for British Columbia gav mig adgang til nogle fantastiske fotografier, og jeg fandt to bøger, som var særlig værdifulde i arbejdet med min roman. Det var: "The Cape Scott Story" af Lester Peterson, en efterkommer af nogle af de oprindelige kolonister og "The Promise of Paradise: Utopian Communities in British Columbia" af Andrew Scott. Jeg

Henry Ohlsen i sin landhandel og posthus ved San Josef Bay ca. 1908.

håber, mine bøger en dag vil stå ved siden af disse i opretholdelsen af arven efter disse hårdføre pionerer og som en hyldest til værdier, som overlevede længe efter, at naturen igen overtog deres bebyggelser og skjulte deres hårde arbejde.

N.P. Jensen bjærger hø ved "the sand neck", Cape Scott, ca. 1897.

DANSKERNE PÅ PRÆRIEN

- en kulturrejse i dansk-amerikanernes fodspor.

Kom med på en enestående rejse, der byder på historisk og kulturelt indhold samt enestående naturoplevelser i USA – ”Guds eget land”.

Rejsens gennemgående tema er den danske masseudvandring og den drøm om Amerika, der førte over 300.000 af vore landsmænd til en ny og anderledes tilværelse.

Der bliver et særligt sideblik til den farverige Chris Madsens dramatiske liv i det vilde vesten.

På rejsen møder vi efterkommere af de danskere, der drog over Atlanten, og vi skal opleve deres venlige, gæstfrie og imødekomende væsen. Vi besøger nogle af de steder, hvor danskerne bosatte sig og hører om, hvordan deres danske rødder manifesterer sig i nutidens USA.

Desuden skal vi udforske den både smukke og barske natur, som mødte nybyggerne under kampen for en ny tilværelse. Vi kører igennem det vilde vesten med besøg på Fort Laramie og i westernbyerne Hill City og Keystone.

Der bliver også en køretur med veterantoget ”1880 Train”.

Byen Cody i Wyoming byder på det imponerende ”Buffalo Bill Historical Center”.

Vi tilbringer nogle dage i de berømte danskerbyer Elk Horn/Kimballton i staten Iowa, hvor over halvdelen af indbyggerne har danske rødder. Der bliver også besøg på Danebod Folkehøjskole i Tyler, Minnesota. En koloni, der blev grundlagt af danske grundtvigianere i 1885.

Rejsen byder desuden på enestående naturoplevelser over den storslåede prærie og de smukke Black Hills med de udhuggede præsidentportrætter på Mount Rushmore. Som toppen på kransekagen sluttes rejsen med den betagende Yellowstone National Park.

Kom med på dette 14-dages krydstogt igennem ”Danmarkshistorie på prærien”, enestående naturoplevelser og Det Vilde Vestens magi.

Varighed: 14 dage – Tidspunkt: 7. - 20. september 2022.

Pris: 27.900 kr. i delt dobbeltværelse. Tillæg for enkeltværelse: 5.500 kr.

Prisen inkluderer: Fly tur/retur, hoteller, bustransport under hele rejsen, alle entréer og veterantog ifølge program. Skatter og gebyr til rejsegarantifond samt danske rejseledere.

Ligeledes inkluderet: Morgenmad og aftensmad alle dage i USA samt 1 x frokost.

Brochure med udførligt rejseprogram og praktiske oplysninger kan rekvireres hos rejselederne (se nedenfor).

Tilmeldingsfrist: 30. april 2022 – men gerne tidligere.

Rejsen arrangeres i samarbejde med:

Folkeuniversitetet i Aarhus og Aarhus Universitet.

Teknisk tilrettelægger: Gislev Rejser

OBS! Rejsen er åben for alle interesserede.

Rejseledere:

Lektor og forfatter Frans Ørsted Andersen, Ejlstrupvej 224, 5200 Odense V

tlf. 21 65 37 49 – epost: frans@edu.au.dk

USA-kender og rejseleder Erik Nørkjær, Korsholmsvej 2, 7490 Aulum

tlf. 21 61 55 01 – epost: enorkjaer@gmail.com

Du kan helt uforpligtende blive skrevet på en mailliste - kontakt én af rejselederne!

CANUSA KALENDEREN

ÅRSMØDE MED GENERALFORSAMLING SAMT UNDERHOLDNING

Lørdag den 26. marts kl. 12.30 - 16.00

Strib Fritids- og Aktivitetscenter

Ny Billehavevej 1-3

5500 Middelfart

Kl. 12.30 Frokost

Kl. 13.30 Generalforsamling iflg. vedtægterne

Dagsorden generalforsamling:

1. Valg af dirigent
2. Valg af stemmetællere
3. Bestyrelsens beretning
4. Regnskab
5. Budget, herunder fastsættelse af kontingent
6. Valg af bestyrelsesmedlemmer og suppleant
På valg er bestyrelsesmedlemmerne
Ole Poulsen, Niels Jørn Johannessen
og Anders Friis Knudsen og suppleant
Søren Svane Larsen
7. Valg af revisor og suppleant
8. Indkomne forslag
9. Eventuelt

Hvert medlem/husstand, der ikke er i kontingentrestance, er berettiget til at deltage i generalforsamlingen og kan der afgive én stemme.

Kl. 14.30: Kaffe

Kl. 15.00: Musikalsk underholdning

v. Fanø Fiddlers

Arrangementet slutter kl. 16.

Tilmelding:

post@canusa.dk

Tlf./Sms 4243 7347

MAD OG FILM

Fredag den 7. oktober kl. 18.30

Aarup Bio, Bredgade 75

5560 Aarup

Nærmere i næste nummer af Curious.

